

ELOLDATNI AZ ELLENSÉG KÖTELEKEIBŐL

2016. július 10.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Nézzünk meg a Bibliában, hogy mit végez el az életünkben a drága Úr Jézus munkája. A Lukács evangélium 5. fejezet 17. verstől olvasok egy gyönyörű történetet, ami egyik kedven-
cem Jézus gyógyításai közül. Nagyon sok tanulság van benne. Merthogy Jézus a gyógyító,
ezt, akik ide járunk, már tudjuk.

Mégis, ha nem nyilvánult meg a gyógyulás az életünkben, vagy a szeretteink életében,
akkor további világosságot kell vennünk, hogyan van ez a hitben járás, és hogyan vannak a
megnyilvánulásai a Szent Szellemnek, miként tudjuk azt magunkra felölteni, amit az Ige ír
rólunk, hogy az úgy igaz a megváltásban. 17-es verstől mondja a Szentírás:

LUKÁCS 5,17–26.

**17. És lőn egy napon, hogy tanít vala: és ott ülének a farizeusok és a tör-
vénynek tanítói, akik jöttek Galileának és Júdeának minden faluiból és
Jeruzsálemből: és az Úrnak ereje volt Ővele, hogy gyógyítson.**

Ma is itt van az Úr ereje. Már az első daltól, dicsérettől az Úrnak az ereje jelen volt a
gyógyításra, és Ő alig várja, hogy hitünket kinyilvánítsuk, és valóságba tudjon jönni, amit Ő
elkészít nekünk, amiért megfizette az árat.

Az Úr ereje jelen van ma a gyógyításra. Jézussal a zsinagógában is így volt. Ki az, aki
keres gyógyulást az oldalában, a belső szerveknél? Csak szeretném tudni, ki az? Annyit kell
csak mondania, hogy elvettem, megvan nekem. Ámen.

Mert a Szellem ezt munkálja oly erősen, és egyre erősebb, ahogy beszélek róla. Csak
annyit mondj, hogy elvettem, megvan nekem! Mondd, bátorítsd a Szellemet, hogy te hiszed
ezt! Elvettem, megvan nekem, köszönöm, Úr Jézus. Ámen.

**18. És ímé, valami férfiak ágyon egy embert hoztak, aki gutaütött volt; és
igyekezének azt bevinni és elébe tenni.**

19. De nem találván módot, hogy a sokaság miatt miképpen vigyék őt be...

Úriemberek álltak a bejáratnál. Nem tudták őt bevinni, mégis találtak megoldást, hogy
Jézus elé letegyék. Nézzük meg, hogy hogyan?

**19. De nem találván módot, hogy a sokaság miatt miképpen vigyék őt be,
felhágának a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsátották őt alá ágyastól
Jézus elé a középbe.**

Képzeld ezt el! Megbontották a tetőszerkezetet. Először is fölmásztak vele. Kitartó fickók voltak, és hű barátok, mondom neked. Valaki ilyen *elszánt*, hogy téged elviszünk a Jézus elé, addig nem nyugszunk, mert neked meg kell gyógyulnod!

A Szellem szereti bennünk is munkálni ezt, hogy az ismerőseinket, barátainkat mind a Jézus elé le tudjuk bocsájtani a középre. Azt mondom neked, hogy ez egy hatalmas munka, amit a Szent Szellem munkál bennünk. Halljuk ezt meg!

Ez négy igen kitartó és hűséges, elszánt cimbora volt. Fölmásztak vele a tetőre, és akkor is odajuthatunk a Jézus elé, ha nem megy így az ajtón keresztül, akkor majd felülről. Az történt, hogy lebocsájtották Jézus elé ágyastól a középre. Ez lélegzetelállító jelenet, ha most odaképzeled magadat, hogy te is ott állsz.

LUKÁCS 5,17–26.

20. És látván azoknak hitét, monda: Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid.

Jézus azoknak *hitét nézte*. Jézus nem a lebontott tetőhéjazatot kezdte sajnálgatni, – pedig ez a saját háza volt különben, ha olvasod egy másik Evangélium szerint, akkor Jézus ott prédikált – nem kezdte el dorgálni őket, hogy mi kárt okoztatok most nekem! Ezeket Ő mind félretette. Látta a hitüket. Abban elkezdett gyönyörködni. A hitüket, hogy hozták azt az embert.

Jézus látván azoknak hitét, monda: Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid! Ekkor meg a négy cimbora állá esett le, mert ez volt a reakciójuk: Uram, nem azért hoztuk, hogy a bűneiről kezdjél el prédikálni. Nem ezért hoztuk, azért hoztuk őt, hogy meggyógyítsad! Azért másztunk föl vele, és engedték őt alá. Nem látod, hogy béna és gyógyulásra van szüksége? Miért a bűneiről kezdesz prédikálni, Jézus?

Képzeljétek el, mi volt az arcukon! Körülbelül ez lehetett. Megbocsáttattak néked a te bűneid! Amikor a *gyógyulást* keressük, és Jézus a bűneink alól *oldoz fel* minket, az nagyon megdöbbenő. Mutatja, hogy *összefüggés* van, amikor egy gyógyulás nem akar manifesztálódni (megnyilvánulni).

A múltunk, a bűnünk, a kárhoztatás, és a betegség, ami miatt nem akar megmozdulni. Összefonódás van. Nem minden esetben, itt ez volt. Ezért mondta Jézus, hogy ember, felejtse el a te bűneidet! Megbocsáttattak neked! Ne kárhoztasd többé magadat! Szabad vagy!

21. Az írástudók pedig és a farizeusok elkezdtek tanakodni, mondván: Kicsoda ez, aki ily káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, hanemha egyedül az Isten?

Képzeld el, hogy Jézus szavaira ezt merték mondani, hogy káromkodik.

22. Jézus pedig észrevén az ő tanakodásukat, felelvén, monda nékik: Mit tanakodtok a ti szívetekben?

Egy szót nem szóltak, csak tanakodtak. Jézus *látja a szívünket*? Most, ebben a pillanatban, mit gondolsz, azt is látja. Ebben a kenetben, ha ki fog igazítani, köszönd meg Neki! Senkire nem tartozik, csak rád és Őrá. Ebben a kenetben szolgál feléd, hogy a szívedben kiigazítson, és ezt köszönd meg Neki!

Amikor a szívünkben nem úgy gondolkodunk, ahogy kellene, ahogy az Ő tetszésére van, a Szellem fog szólani, és igazítsd ki magadat! Jézus mondja, hogy mit tanakodtok a ti szívetekben? Mondjátok meg nekem:

LUKÁCS 5,17–26.

23. Melyik könnyebb, azt mondani: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy azt mondani: Kelj fel és járj?

Jézus tanakodóba ejtette őket, ugyanis az egyik az a láthatatlan birodalomban van. Az, hogy a te bűneid megbocsáttattak, vagy számon vannak tartva a bűneid, azt senki nem látja, egyedül az Isten. Ez a láthatatlan birodalomban van. Az, hogy a béna meggyógyult, felkelt az ágyról és járt, azt pedig mindenki látja, az mindenkinek szeme előtt van.

Ezért Jézus azt kérdezte, hogy mondjátok meg nekem, melyik a könnyebb? Tudod-e azt mondani valakinek, hogy a bűneid alól feloldoztattál? A farizeusok egyike sem volt rá képes, csak köztözködtek. Jézus pedig így felel:

24. Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket, monda a gutaütöttnek: Néked mondom, kelj fel, és fölvevén nyoszolyádat, eredj haza!

Most kapnak egy választ a farizeusok. Tudjátok meg, hogy az ember Fia áll itt előttetek, és van hatalma arra, hogy megbocsássa a bűnöket, és ki meri jelenteni, hogy neked megbocsáttattak a te bűneid.

Ennek kapcsán mondom néked, kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és eredj haza! *Először* a bűnei alól kellett feloldozni ezt az embert, *utána* pedig a gyógyulás megnyilvánulása egy szempillantás volt.

25. És az rögtön felkelvén azok szemeláttára, fölvevén amin feküdt, és elméne haza, dicsőítvén az Istent.

Ez a történet az egyik kedvencem. Azért, mert megmutatja a *megváltásnak mind a két oldalát*, hogy elvitte a bűneinket, és hogy meggyógyította a betegségeinket. A kettő milyen szorosan kapcsolódik! Egy testben végezte el az Úr Jézus ezt, a Megváltó a kereszten végezte ezt el. Tudnunk kell, hogy ha egy gyógyulás nem jön el az életünkben, annak milyen akadályai lehetnek.

26. És az álmélkodás elfogta mindnyájukat, és dicsőíték az Istent, és beteltek félelemmel, mondván: Bizony csodadolgokat láttunk ma!

A Máté evangéliumban is rögzítve van, és eszerint nézzük. Mind a három evangélium szinte ugyanúgy írja, a végén azonban van egy gyönyörű gondolat.

MÁTÉ 9,8.

8. A sokaság pedig ezt látván, elálmélkodék, és dicsőíté az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek.

Írja, hogy „ilyen hatalmat az embereknek”. Tehát mintha már odahelyezné nekünk a Szent Szellem, hogy ez a *hatalom*, hogy a bűneidből *feloldoztatni*, és a betegségeidből *meggyógyítani*, ez odaadott az embereknek. Amint tudjuk, a Jézus Krisztus *felruházta* aztán a hívőket ezzel a hatalommal.

Elkezdték dicsőíteni ezért Istent, hogy megmutatta ezt a hatalmat, amit az embernek adott. A gutaütött egy szempillantásban felkelt, vette az ágát és hazament. Amit Jézus tett: feloldozta őt a bűnei alól. Aztán szólt neki, hogy keljen fel, és járjon. Fontos a sorrend. (Amíg ennyire erőteljes a figyelmetek, addig nagyon jó prédikálni!)

Isten Igéje megragadja a szellemünket, és elkezdti azt munkálni. Ez Isten Igéje, erre van fölkenve, és megtermi, amire Isten elküldte. Az a *gyümölcstermés* csodás a szemünk előtt,

amikor Isten Igéje gyümölcsöt terem az életünkben. A Lukács 13-ban fogjuk olvasni, az Úr jelenléte lenyűgöző.

LUKÁCS 13,10–17.

10. Tanít vala pedig szombatnapon egy zsinagógában.

11. És ímé, volt ott egy asszony, akiben betegségnek szelleme volt tizennyolc esztendőttől fogva; és meg volt görbedve, és nem tudott teljesen felegyenesedni.

Az előző példában a bűn köteléke miatt volt az illető abban a nyomorult állapotban. Most egy másik okot látunk. Közli velünk az Ige, hogy a *betegség szelleme* volt az oka annak, hogy meg volt görnyedve 18 esztendeje, nem tudott felegyenesedni. Azt jelenti, hogy állandóan csak a talajt, a földet látta maga előtt. Nem tudta kihúzni magát egyenesen, egy nyomorult állapotban volt, és nagyon hosszú ideje volt benne.

12. És mikor azt látta Jézus, előszólítá, és monda néki: Asszony, feloldattál a te betegségedből!

Jézus lát egy helyzetet, azonnal megindul az Ő szeretete, könyörületessége. Itt nem az asszony jött gyógyulásért, mert Jézus meglátta ezt az asszonyt a zsinagógában, és Ő szólt neki. Asszony, feloldattál a te betegségedből! A gonosz szellemről olvashatunk itt, mert Jézusnak ezt a szellemet kellett *eloldania* az ő életéről. Mikor ezt megtette, ezzel a szóval, hogy feloldattál a te betegségedből, akkor tette rá a kezét.

13. És reáveté kezeit; és azonnal felegyenesedett, és dicsőítette az Istent.

Itt a felépítés! Azonnal felegyenesedett, és dicsőítette az Istent! Látod, megint *két részből* állt a gyógyulás! Az egyik az, hogy *eloldatott* attól a szellemtől, aki okozta ezt a 18 éve megnyomorodott állapotát, a betegség szellemétől. Azt mondta Jézus, feloldattál ez alól.

Aztán *rátette a kezét* Jézus, és az asszony kiegyenesedett. Mert az felépítés volt. Felépítette őt a drága szent kenet. Felháborodás tör ki a zsinagógában, hogy hogyan mert Jézus szombatnapon gyógyítani. Zúgolódnak.

14. Felelvén pedig a zsinagógafő, haragudva, hogy szombatnapon gyógyított Jézus, monda a sokaságnak: Hat nap van, amelyen munkálkodni kell; azokon jöjjetek azért és gyógyíttassátok magatokat, és ne szombatnapon.

Jézus megdorgálja őket, képmutatóknak nevezi őket. Hasonlatot hoz, hogy szombatnapon nem oldja-e el mindenki a saját barmát, és itatni viszi?

15. Felele azért néki az Úr, és monda: Képmutató, szombatnapon nem oldja-e el mindenitek az ő ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem viszi-é itatni?

Ehhez hasonlítja a gyógyulást, mert ez egy olyan *alapszükséglet*, mint amikor az ember a szomszagos barmokat elviszi itatni. Utána Jézus így felel:

16. Hát ezt, az Ábrahám leányát, kit a sátán megkötözött, ímé, tizennyolc esztendeje, nem kellett-é feloldani e kötélből szombatnapon?

Egy kötelékben volt az asszony, és Jézus nem árul el titkot, hanem nyíltan mondja, hogy a *sátán kötözte meg*. Látjuk, honnan vannak a betegségek? A sátán kötelékei ezek, nem Istentől van. Sok téves keresztény tanítás mondja, hogy Isten dicsőségére szenvedünk. A sátán kötelékében volt megkötözve.

Jézus azt mondja itt, hogy nem kellett-e feloldani e kötélből őt? Akár szombatnapon? Jézusnak az volt a feladata, hogy jöjjön és megoldja őt. Feloldja őt, *eloldja* őt a betegség szellemétől, és *felépítse* a testét, mert a sátán kötelékében volt.

Jézus azt mondta, nem kellett-e feloldani? Ma ezzel foglalkozunk. Feloldani, feloldozni *magunkat* és *másokat* a sátán kötelékeiből, ha ott van az életén. Valakinek jönnie kellett, hogy ezt a feloldozást elvégezze. Ezért jött az Istennek Fia.

LUKÁCS 13,10–17.

17. És mikor ezeket mondta, megszegyenülének mindnyájan, kik magukat néki ellenébe vetették; és az egész nap örül mindazokon a dicsőséges dolgokon, amelyek Őáltala lettek.

Azt mondja az Írás:

1JÁNOS 3,8.

8. Aki a bűnt cselekszi, az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.

Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. Ez történt itt az asszonnyal. Lerontotta Jézus az ördög munkáját. Tizennyolc éves köteléket rontott le Jézus egy szavával és a szeretetével. A názáreti Jézust kente fel Isten így Szent Szellemmel és erővel.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,38.

38. A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.

Látod, hogy a betegség az ördög elnyomása, akármilyen közvetett, vagy közvetlen formában? Nem Istentől van, mert Jézus körbejárt, hogy őket feloldozza, hogy őket meggyógyítsa, mert az Isten volt Ővele. Ez a kenet, amikor az Isten van teveled, és munkálkodik. Mint kente fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel. Azért széjjeljárt jót tévén, és *meggyógyított* mindeneket. Lássuk meg, hogy ez a jót tévén mit jelent? Hogy meggyógyította a betegeket.

Akkor a betegség nem lehet Istentől! Nem lehet Isten akarata, hogy betegségekben éljünk! A jót tenni, hogy Jézus meggyógyította őket, mert Isten volt Ővele. Jézus ezt a szolgálatát nagy örömmel tette, mert nem úgy ímmel-ámmal végezte, hogy jaj, már megint itt vannak a betegek, és már úgy elegendem van az egészségből! Nem zúgolódva tette, meg nem belefáradva tette.

Egyik alkalommal, Lukácsnál rögzítve van, hogy a tanítványaival el akart menni egy kietlen helyre, hogy egy kicsit magában legyen. A szolgálatban biztos, hogy a teste, az Ő teste is elfáradhatott. Újra sokaság kereste Őt.

LUKÁCS 9,11.

11. A sokaság pedig ezt megtudván, követé Őt: és Ő örömmel fogadván őket, szóla nékik az Isten országáról, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat meggyógyította.

A sokaság megtudta, hova ment, és követte Őt. Amikor te Jézushoz mész, akkor Ő örömmel fogad téged. Ha odamész Jézushoz, *örömmel fogad*. Ezt tudnod kell Jézusról! Örömmel fog meggyógyítani.

Sokaság ment hozzá, és mindenkit, aki hittel jött, mindenkit meggyógyított. Senkinek nem mondta, hogy még vezekelned kell, még bűnhődnöd kell, még egy kicsit szenvedned kell! Nem. Eljött az üdvösség órája, ha Jézushoz ment, és Jézus meggyógyította őket.

Feloldattál a bűneid kötelékétől, mondta az egyik helyen, a te bűneid megbocsáttattak. Egy másik helyen azt mondta az asszonynak, hogy feloldattál a betegség kötelékéből. Jézus volt az, aki feloldozta őket, és *eloldozta* a betegség kötelékéből. Ez Jézus természete. Ezt ránk hagyta.

Ha a János evangéliumba bekukkantunk, a 20. fejezetnél, Jézus a feltámadása után van. Mit hagy a tanítványokra? Ahogy az Ő tanítványainak mondja, úgy mondja neked is. Neked is mondja.

JÁNOS 20,19–23.

19. Mikor azért este volt, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megáll a középen, és monda nékik: Békesség néktek!

Látták, hogy mit tettek az ő Urukkal, a Jézus Krisztussal. Félelemben és rettegésben voltak, és nem mertek mutatkozni nyíltan. Többé ne félelmekben éljete! Békességben éljete! Ez volt az első szava: Békesség néktek!

20. És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat.

Én vagyok az. Nézzétek meg az átszeggzett kezeket, az oldalamat! Nézzétek meg, én vagyok! Ez a feltámadt Úr Jézus volt.

21. Ismét monda azért nekik Jézus: Békesség néktek! Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket.

Mintha az előbb nem hallották volna. Most, hogy már látták és meggyőződtek, hogy Jézus az, aki előttünk áll, újra mondja nekik: Békesség legyen néktek! Ne háborgásban, ne félelmekben éljete! *Békességben* éljete! Ez a békesség olyan nagy *kincs*, Jézus szerezte nekünk. Mennyei békesség. Az én békességemet adom néktek.

Ne zúgolódásokban és viszálykodásokban éljete, mondja Jézus. Az én békességemben éljete! Ezt a békességet adom néktek. Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket. Ez egy küldetés. Az Atya Jézust úgy küldte, hogy a Szellemet mérték nélkül adta neki.

Mérték nélkül, és Jézus *ugyanígy küld ki* minket. Azt mondja, hogy akképpen küldelek én is titeket. Nekünk is ugyanígy a Szellem mérték nélkül adatik az életünkre. Annyit merítünk belőle, amennyit csak akarunk. Nincs korlátozás a szellemben. Azért olvasom ezt a részt.

22. És mikor ezt monda, rájuk lehele, és monda nékik: Vegyetek Szent Szellemet:

Itt lehelt rájuk Jézus, és lehelte rájuk az új teremtésnek a valóságát. A Szent Szellem megjelent az életükben. Új teremtések lettek a tanítványok a Szent Szellem által. Ezt kötötte hozzá, hogy kiküldte őket.

23. Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak; akikéit megtartjátok, megtartatnak.

Nagyon elgondolkodtató ez, hogy Jézus miért mondja ezt itt elsőnek, miután rájuk lehelte a Szent Szellemet, hogy ilyen *hatalmat kaptok* ebben az új teremtésben a bűnök felett. A bűnök felett kaptok egy oldás-kötés hatalmat az életetekre, és mások életére. Ezzel a *felruházott hatalommal* élnünk kell az életünkben!

Gondolj csak vissza, mit mondott Jézus az asszonynak? *Eloldattál* a te kötelékedből! Mit mondott a gutaütöttnek? Hogy *megbocsáttattak* a te bűneid! Mit tett Jézus? Feloldozta őket a bűneik alól. *Feloldozta* őket a kötelékeik alól, és itt ezt a hatalmat *leheli rá* a tanítványokra. Az oldás-kötés hatalmát adja át nekik.

Hogyha ebbe az irányba megyünk tovább, akkor valami igen fontos, a menny királyságának *kulcsai* fognak elénk kerülni. Ha olvassuk tovább az Igét, mondja a Szentírás, Jézus Krisztus a menny királyságának kulcsairól kezd tanítani. Azt mondja, hogy a pokol kapui sem vesznek diadalmat annak az élete felett, aki megtanulja a menny királyságának *kulcsait használni*.

Kulcsokat ad nekünk. Azt mondja Jézus, hogy aki ezeket a kulcsokat tudja használni, ott a *menny királyságának az akarata* lejön a földre az ő életében. Mert a kulcsok nálunk vannak. Istent nem lehet okolni az életünk dolgai miatt, hogy miért engedte ezt, miért engedte azt. Nekünk adta a kulcsokat.

MÁTÉ 16,19.

19. És néked adom a menny királyságának kulcsait; és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.

Az új teremtés leheletével adta át ezt a hatalmat. Kulcsokat kapunk! Ha nálad van a kulcs, akkor te vagy a *kulcsembert*, ugye? Szoktam mondani, hogy egy kis kulcskenetre van nekem szükségem, hogy hova tettem a kulcsaimat. Mert addig nem jutok be oda, ahova akarok, ha azt a kulcsot meg nem találom. A kulcs nélkülözhetetlen, hogy bejuss oda, arra a helyre.

Szeretnél-e a *menny áldásaiban* járni? Akkor szükséged van a menny királyságainak a kulcsaira. Nagyon szemléletesen mondja Jézus. Kulcsok ezek. Amit *megkötsz* a földön – ez az egyik kulcs. Van egy kulcs nálunk, meg tudunk kötni vele dolgokat. Amit megkötsz a földön, a mennyben [a szellemvilágban] is kötve lesz. Először a *földön* kell kijelentened, hogy ez a dolog meg van kötve. Akkor a *menny* azt fogja erre mondani, hogy ámen. Úgy van. A menny teljes ereje kimondta rá az áment.

Amit *megoldasz* a földön, – ez egy másik kulcs, meg tudunk oldani dolgokat. Megoldozzuk, elengedjük a dolgokat. Ha te ezt megteszed a *földön* a kulccsal, amit kaptál az új teremtésben, akkor a *menny* azt fogja rá mondani: ámen. A mennyben is oldva lesz. Ezt adta oda az Úr Jézus minden hívőnek az új teremtésben, hogy éljünk vele. Az oldás és kötés hatalma az életünk felett. Élünk-e vele?

Néha úgy megyünk át helyzeteken, hogy fel sem villan bennünk, hogy ezek a kulcsok nálunk vannak, és tehetnénk valamit a dolog érdekében. Az ügy érdekében. Nem használjuk ezeket. Itt vannak a zsebünkben ezek a kulcsok, és mintha nem is lennének, úgy éljük az életünket. Ezek a *kulcsok* nagyon *valóságosak*, mert Jézus adta.

Jézus felhívja a figyelmünket nem egy helyen az oldás és kötés hatalmára. A menny királyságának a kulcsai! A menny királysága akkor tud *működésbe* jönni az életünkben! Az Ő áldásai. A mennyben csak *jó dolgok* vannak. Jézus tanítja, hogy imádkozzunk úgy, hogy

legyen meg a te akaratod, ahogy a mennyben van, úgy legyen itt a földön is! A te életedben. Ahova a te hatalmad kiterjed.

Használod-e ezeket a kulcsokat? Megoldasz-e dolgokat? Megkötsz-e dolgokat? Megtiltasz-e bizonyos dolgokat? Megengedsz-e más dolgokat? Hogyan használod ezt az életedre? Érted-e ezeket a kulcsokat? Érted-e ezeknek a használatát?

Ez fogja *meghatározni*, hogy a mennynek milyen kiterjedése lesz jelen az életeden, mennyire lesz *valóságos* ez a mennyei élet a földi életedben. Mert itt nyilván nem a mennyei életünkről beszél, hiszen mindig hangsúlyozza, hogy először a földön kell megkötni. A mennyben jó dolgunk lesz, ez nem kérdés, ha oda jutunk, onnantól kezdve már nem lesznek ilyen megpróbáltatások.

De itt a földön, amíg vagyunk – azt mondja Jézus mindig, hogy amit megkötsz a földön, tehát a földön kezdődik – az lesz megoldva a mennyben, amit megoldasz a földön. Az lesz megoldva fönt a mennyben, amit megengedsz. A *földön kezdődik*, és utána tud odaállni melléd a menny abban a dologban, amit elrendeltél, amit megtiltottál, amit megengedtél, amit megoldottál.

Használjuk-e ezt az életünkben? Mert hogy Jézus használta, az nyilvánvaló. Azt mondta, hogy leányom, eloldoztattál, feloldoztattál a betegségből, eloldattál a kötelékből! A másik sorban: megbocsáttatnak a te bűneid! Mit tett Jézus? Eloldotta az illetőt a bűneitől, feloldozta őt, szabaddá tette a bűn kötelékétől, és akkor jött a gyógyulás! Az egyik esetben olvastuk.

Nagyon fontos kulcsok, és Jézus ezeket nekünk adja. Ez tehát a főpapi tisztjében a mennyben nem tudja elvégezni helyettünk, hogy éljünk ezekkel a kulcsokkal. Egy fontos aspektusát szeretném ennek az oldás-kötésnek ma a következő gondolatmenetben folytatni, mert igen nagyon bő ez a témakör.

Milyen irányban szeretnénk menni mostantól? Még mindig a teljes figyelmeteket birto-
kolom, úgyhogy nagyon örülök neki. Hogy hogyan megyünk most innen tovább? Mi az az *útirány*, amit az Úr Jézus a figyelmünkbe szeretne ajánlani? Jézus Krisztus mindig előljáró jó példa nekünk.

Ahogy Ő van, úgy vagyunk mi is a világban. Úgy kell cselekednünk, ahogy Ő tette, ahogy Tőle tanultuk, úgy kell nekünk is tenni! Ennek az oldás-kötésnek egy olyan aspektusát szeretném elétek emelni, amikor nem magunkért végezzük ezt el. Természetesen a saját életünk felett is lehet ezt tenni. De amikor valaki mást emelünk a trón elé...

Mert ugye dolgunk az, hogy *mi* áldásban járjunk, és *másoknak* is áldások legyünk. Amikor valakiért imádkozunk, nem magunkért járulunk éppen a trón elé, hanem valakit fölemelünk a trón elé. Legyen a családban például valaki, aki erősen a szívünkön van, és nem mozdul az a helyzet. Legyen egy tinédzser, aki belekeveredett a világ dolgaiba, és úgy látjuk, hogy az imáinkat, ahogy elmondjuk, semmiféle változást nem látunk rajta.

Mi történik ilyenkor? Mit kell tennünk ilyenkor? Ilyenkor jogunk van ezt az *oldás-kötést* használni az illető életében, és *kijelenthetjük* az Úr trónja előtt, hogy az ő életéről az ellenségnek minden erejét levágjuk, eloldozzuk őt a bűn kötelékétől, a bűn hatalmától, a rossz cselekedetek következményeitől. Egy oldás imát mondunk el, feloldozzuk őt. Ne legyen következmény az életére annak, amit addig tett.

Ugyanis ő nem fogja ezt az imát elmondani egy darabig, amíg be nem jön a világosságba. Nem látja, hogy tévelyeg. Nem látja, hogy neki nem ez az út, amin járnia kell. Az ördögnek a kelepcejében, a *megtévesztésében*, a rabságában éli az életét, és te felelős vagy érte. Mit kell tenned? Hogyan kell imádkoznod?

Ez is az oldás, amit a Jézus neked adott. Fel tudod oldozni őt, fel tudod oldozni az életét. Pontosan úgy tudsz odajárulni a trón elé, és bocsánatot kérni a bűneiért – ez egy nagyon fontos kulcs az imaéletünkben. Sokszor elfeledkezünk erről.

Odajárulunk a trón elé a másikért, és eloldjuk őt attól, amit cselekedett, annak a következményétől, a bűn kötelékétől, és kijelentjük a trón előtt, hogy Uram, én hiszem a szent vért, hogy kiontatott érte, és a szent vér hatalmában ő eloldoztatott a bűneitől. Szabaddá tétetett az én hitem által. Jézus ezt a hatalmat nekünk adta.

Sőt, bemutatja, hogy Ő maga ezt cselekszi. Nem egyszer és nem kétszer előfordul a Bibliában, hogy így imádkozik maga Jézus, vagy az apostolok. Jézus a kereszten szenved, az utolsó pillanatokban van a szenvedésében, a Lukács evangéliumában.

A legutolsó imája, hogy gondja van arra, aki vele ezt a kínos keresztre feszítést tette, aki keresztre feszítette, azokért kezd el imádkozni. Vajon miért teszi Jézus, hogy elmondja ezt az imát értük? Jézus így imádkozik itt:

LUKÁCS 23,34.

34. Jézus pedig monda: Atyám! Bocsásd meg nekik; mert nem tudják mit cselekszenek. Elosztván pedig az Ő ruháit, vetének reájuk sorsot.

Jézus egy *bocsánatkérő imát* mond el. Mit tesz Jézus ebben az imádságában? Azokat a katonákat, akik Őt keresztre feszítették, ha nem oldozza fel ez alól a bűn alól, amit Jézussal tettek, akkor ennek a bűnnek a kötelékében élnek az életüket a továbbiakban.

Jézus azt mondta az Atyának, hogy Uram, ne számíttassék be ez nekik! Bocsásd meg az ő bűneiket... – vagyis eloldozta őket. Ez az *oldás* és *kötés* hatalma. Eloldozta őket ennek a bűnnek a fogságából, hogy az ne tudjon további gonosz munkákat és következményeket előhozni az életük során. Ezeket a katonákat szabaddá tette attól, amit tettek. A bűn zsoldot szedni jár.

Jézus azt imádkozza, hogy ez *ne tulajdoníttassék* nekik. Bocsásd meg nekik ezt a bűnt, vagyis úgy élhették az életüket tovább, mintha azt el sem követték volna azok a katonák. Jézus *hasznalta* az oldást és a kötést lépten-nyomon az életében. Ez egy nagyon megragadó példa.

Ezeket a katonákat teljesen *szabaddá tette* attól a bűntől, hogy ők megragadták a drága, szent Fiút, és keresztre feszítették. Ez a súlyos bűn nem tudott zsoldot szedni az életükben. *Nem volt következménye* az életükben, úgy élhettek, mintha azt nem is követték volna el. Micsoda kegyelem! *Feloldozta* őket.

Istennek gondja volt ez után az ima után, hogy az valóban így legyen, és *kegyelem alá* került az életük. A katonák nem tudták volna elmondani ezt az imát, ugyanis ők nem tudták, hogy ez így működik, azt sem tudták, hogy kit feszítenek keresztre. Jézus *feloldozta* őket, hogy ne a bűneik terhe alatt éljék a hátralevő életüket.

Ezt az imát te is elmondhatod, ha a Szellem vezet, valakinek az *élete felett*. Ha nem látja, hogy miben jár, nem látja, hogy tévelyeg, nem látja, hogy a világnak a fogságába került, és kicsapongó életet él, tegyük fel, egy tinédzserkorú a családban.

Mit fogsz tenni? *Naponta eloldozhatod* őt ezektől a bűnös cselekedetektől, hogy ne számíttassék be neki. Ez azt jelenti, hogy *nem lesz következménye* a cselekedeteinek Isten kegyelméből. Olyan, mintha ő maga kérte volna a bűneinek a bocsánatát.

Lépten-nyomon ismétlődik ez az *elv* a Bibliában. Látjátok, hogy nem csak magunkért kell imádkozni, amikor a trón elé járulunk, hanem az oldás és kötés hatalmával igenis el kell mondanunk ezt az imát, ha a Szellem odavezet minket egy helyezethez. Ezt végezzük el a hitünkkel!

Ezt imádkozza István is, amikor megkövezik a vallásos zsidók, miután István elmondta a legragyogóbb prédikációt, amit az Apostolok cselekedeteiben találsz. Ábrahámától Mózesen keresztül, a pünkösdi napjáig mindent elprédikál. Gyönyörű prédikáció a Szellem ereje által. Az Apostolok cselekedetei 7-ben van.

István, ez a drága apostol, *teljes* volt Szent Szellemmel és bölcsességgel. Jeleket, csodákat cselekedett a nép között. A farizeusok és a vallásosak nem bírták nézni. Ellene fordultak, és vádakat mondtak ellene. Elmondja a *védőbeszédét* István, amelyben *csak* Isten Igéjét szólja.

Amikor befejezi a védőbeszédét, magát az Isten országát próbálja hirdetni, de a szívükben dühösek lettek, akik hallgatták. Fogaikat csikorgatták. Az ördög nem szereti hallgatni Isten Igéjét, ők tele voltak ördöggel.

Mivel pedig teljes volt István Szent Szellemmel, a mennyre függesztvén szemeit, látta Istennek a dicsőségét, és Jézust állani az Istennek jobbra felől. Ha ilyen *betekintésed* van, akkor nagyon könnyű *szeretben járni*. Akkor is, ha az ellenség ott csikorgatja a fogát veled szemben, vagy az életedre tör.

Azt mondja István: Látom az egeket megnyílni, és az embernek Fiát az Isten jobbra felől állani. Jézus nem ülve hallgatta végig István prédikálását, felállt a trónjáról. Kívánci nektek ilyen prédikálásokat! Jézus feláll, annyira veled van, és annyira *drukkol*, hogy a világosság elő tudjon jönni, hogy feláll a trónjáról. Így prédikált István.

Ezek pedig hallgatták, a füleiket bedugták, és egy akarattal rárohantak. Képzeld el ezt a helyzetet! És kiűzván a városon kívül megkövezték ez után a gyönyörű prédikáció után. Az ellenségnek a pusztító szándéka volt ott.

A tanúbizonyságok pedig felsőruháikat egy Saulus nevezetű ifjú lábaihoz rakták le. Vagyis egy Saulust említ, aki az egészet levevényelte, mert az ő lábai elé rakták le a ruháikat a megkövezésnél. Nézd meg az imát, amit elmond István!

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 7,59–60.

59. Megkövezék azért Istvánt, ki imádkozik és ezt mondja vala: Uram Jézus, vedd magadhoz az én szellememet!

60. Térdre esván pedig, nagy fennszóval kiálta: Uram, ne tulajdonítsd nekik a bűnt! És ezt mondván, elaluvék.

A keresztények nem meghalnak, hanem elalszanak. István elaludt. *Átaludt* abba a dicsőségbe, amit láthatott előtte. Kilehelte a lelkét. Az utolsó imája az volt, hogy Uram, amit ellenem tetted, az *ne számíttassék be* nekik, ne tulajdoníttassék nekik!

Vagyis, elmondta azt az imát, hogy olyan szabadok legyenek, mintha azt nem is tették volna. A bűnüknek ez a köteléke ne legyen rajtuk, hanem *szabadok* legyenek. Uram, a Te *kegyelmedből* végezd ezt el!

Úgy kérte Isten bocsánatát, mintha saját magáról lett volna szó. Kérdezem tőletek, hogyha ezt az *imát* nem mondja el István, akkor vajon meg tudta volna-e *találni* Isten kegyelme Saulust a damaszkuszi úton? Lehetett volna-e belőle *Pál*, ha nincs feloldozva a bűnei alól?

Isten kegyelmének *nyitunk ajtót*, amikor ezt a *feloldozási imát* el tudjuk mondani tiszta szívből, ugyanis csak akkor működik. Ha feloldozzuk azokat, akik ellenünk vétettek, ha feloldozzuk azt, aki a bűnnek a hatalmába kerül.

Van egy ilyen hatalmunk Jézustól. Odaadta nekünk. Azt mondta, hogy amit megkötünk a földön, az van megkötve a mennyben is, amit megoldunk a földön, az van megoldva a mennyben is. *Eloldozhatod* a másikat a gonosz kötelékektől, a Jézus nevében. Ne tulajdonítsd nekik ezt a bűnt, vagyis, mintha nem is követték volna el, úgy megy tovább az illető.

Lásd meg, hogy ez több annál, mint amikor azt mondod, hogy én megbocsátok neki! Mert amikor azt imádkozod, hogy én megbocsátok neki azért, amit tett, akkor *magadat tetted szabaddá*. Nincs bennem már harag, megbocsátottam, elmondtam az imát. Felszabadítottad magadat. Ha meg tudtál bocsátani, akkor te vagy szabad.

Itt ennél az imánál, amikor azt mondjuk, hogy Uram, ne számíttassék be neki, akkor a másikat tesszük szabaddá. Nagyon nagy különbség van a két ima között. S ezt meg kell tenni Jézus példájára, hogy a *kegyelem* tudjon működni a másik életén úgy, ahogy Isten kívánna, mert Isten mindenkihez kegyelmes és irgalmas. *Feloldozhatjuk* a másikat a bűn kötelékétől.

Ez volt István, aki megtette ezt Saulussal, aki Pál lett. Nézzük meg, később Pál maga hogyan imádkozik! Az apostollá lett Pál a 2Timótheus 4,16-ban azt imádkozza, hogy ne számíttassék be nekik ez a bűn. Ő maga is elimádkozza ezt.

Ezt az *alapelvet* ő is jól ismerte, hogy el lehet *imádkozni* egy ilyen imádságot, hogy feloldozzuk a másikat. Uram, *feloldozom* őt, ne számítsd be neki! Ezzel a *kegyelem* számára ajtót nyitasz az életében, hogy valóban *szabad* legyen attól, amit tett.

Közelebb kerül akkor ahhoz, hogy ő maga is *megtérjen*, mert a bűnnek ez a rábilincselődő hatalma *leszakadt* az életéről azáltal, hogy te feloldoztad. Szabad lett attól a fogástól, amit az a bűn, amit cselekedett, akart az életében aratni. Szabad lett tőle.

Ha *megdorgálsz* így az ellenséget, és *levágod* ezeket a szorításokat az illető életéről, amivel rácsimpaszkodik – merthogy ő azokat megcselekedte –, és szabaddá teszed őt, átadod Isten kegyelmének, és *megoldod* felette Isten bölcsességét, szeretetét és hitét, körbeveszed azzal, akkor egy olyan térbe helyezted, ahol sokkal *közelebb* kerül ahhoz, hogy maga is rálásson, hogy jaj, Uram, bocsáss meg nekem!

Mert már nincs kárhoztatás körülötte úgy, mint előtte volt. Látjuk-e ezt, hogy ezt az imát nekünk köteles részünk elmondani ahhoz, hogy *gyakoroljuk* ezt az oldás-kötést *mások életében*?

János apostol is tanítja ezt, az 1János 5,16-ban írja az Ige. Itt most János apostol tanítja, ugyanaz az alapelv.

1JÁNOS 5,16.

16. Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bűnt, könyörögjön, és az Isten életet ad annak, aki nem halálos bűnnel vétkezik. Van halálos bűn; nem az ilyenért mondom, hogy könyörögjön.

Ha valaki vétkezik, akkor a másik mit tegyen? Menjen oda és hordja le jól a sárga földig? Nem! Olvasson be neki, tegyen szemrehányást, oktassa ki? Nem! Mondja meg jól a magáét? Nem! Azt írja az igevers, hogy *könyörögjön*, és az Isten életet ad annak. Látod, hogy mit akar az Isten? Azt, hogy a bűnös így *felszabaduljon*.

Ha te látod azt, hogy a másik így vétkezik, akkor nem kiosztani kell őt, kiközösíteni őt. Ezek nem azok a fázisok, amit Isten elsőre ír, hanem azt mondja, hogy te kezdj el könyörögni! Könyörögni, hogy Isten életet tudjon adni neki, hogy ne a bűn hatalma ragadja meg, és az uralkodjon felette, hogy ne tudjon zsoldot szedni tőle, amit cselekedett. *Tedd*

szabaddá attól! Könyörögi érte, hadd adjon neki Isten életet! Gyönyörű dolog Isten kegyelméért így könyörögni.

Jakab apostolnál is megjelenik ez a gondolat. Azt írja, hogy *ne sóhajtozzatok* egymás ellen! Ha valaki tesz ellenünk valamit, akkor elkezdünk a legtöbbször sóhajtozni, hogy hogyan tehette ezt, meg így, meg úgy, és felrójuk nem egyszer, nem kétszer és soroljuk. De közben magunkat is egyre mélyebbre ássuk. Isten Igéje nem ezt mondja nekünk, hanem Ő inkább a *kegyelem Szellemét* szeretné hozni mások életére is.

JAKAB 5,9.

9. Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámfiai, hogy el ne ítéltessetek: Ímé, a Bíró az ajtó előtt áll.

Vegyük ezt figyelembe, hogy ez Istennek a kérése! Húsz évvel ezelőtt történt, és még mindig sorolod, mit tett a másik. Könnyebb lesz az életed, hamarabb fogsz felszabadulni te magad is, és a másikat is fel tudod szabadítani, hogy Isten Igéjének ebben a *szabadságában* élhessünk, a *szeretet* áradásokban élhessünk, az *ajándékokban* élhessünk.

Miért ne sóhajtozzunk? Hogy el ne ítéltessünk. Mert ha elkezdesz sóhajtozni, mit tett a másik, akkor azzal egy *mérce alá* helyezed magad. Ahogy őt megítéled, azzal a mértékkel fogsz te is megítéltetni. Az nem biztos, hogy a teljes kegyelem mértéke. Engedd el, és oldozd fel a másikat! Mondd el azt az *imát*, hogy Uram, ne számíttassék be neki, mert ez a te részed!

A te részedet akkor elvégezted, te megbocsátottál és őt elengedted, feloldoztad. Többé akkor nem fogsz sóhajtozni, hogy jaj, mit tett, hogy tudta megtenni! Ezeket el fogod tudni *engedni*. Ez az én Igém szabaddá tesz egyik fejezete.

Ne sóhajtozzatok egymás ellen, hogy el ne ítéltessetek! Vagyis hagyd arra a bíróra, az igazságos Bíróra! Majd Ő megítéli azt, Ő fog ítéletet tenni ebben az ügyben. Te oldozd fel őt, engedd el őt, hadd menjen! Ez a *feloldozás*.

Lázár sírjánál ugyanígy volt. Jézus kihívta a sírból, a négy napja a halálban, a sírboltban fekvő Lázárt. Amikor kijön, lábai és kezei összekötözve, akkor mit mond a többieknek, akik ezt a csodát látják? Mit mond nekik Jézus? *Oldozzátok el*, és hagyjátok menni! Le kell vágni a kötelékeket!

Ha látod a másikat megkötözve bármivel, akkor használd a hitedet, *oldozd el* őt! Oldozd el attól, amit tett, ne legyen az a teher rajta! Hatalmas imádság, *szabadságot hoz* a szellemi birodalomban a másiknak.

De azt tudod, hogy *minden áldás*, amit elmondasz a másikért, az *visszaszáll* a fejedre sokszorosan? Isten gyönyörködik benne. *Ott* is cselekedhet, és *itt* is cselekedhet, kegyelmet hozhat az életekre.

Nagyon fontos imádság, a Bíró az ajtó előtt áll, *bízd rá!* Ne próbáld a saját igazadat bizonygatni! Annál gyanúsabb lesz, hogy miért akarod, hogy mindenki tudja, hogy neked van igazad. Bízd a Bíróra, és ne menj bele méltatlan helyzetekbe!

Mit mondtak rólad, mit nem mondtak rólad, mit tettek veled, próbáld bizonyítani, és a végén már mindenki csak elmegy melletted, mert nem erről szól az élet, hogy kinek van igazza. Majd a Bíró, ott eldől minden. Ugyanez az alapelv megtalálható a Jakab 5-ben.

JAKAB 5,14–15.

14. Beteg-e valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében.

Ugye, erről nyomozódunk, hogy miként talál az ellenség ajtót az életünkben, hogy azt a betegséget még mindig ott cipeljük, amikor már rég megvallottuk, hogy meggyógyultunk. Hogy tudja még mindig ott tartani? Milyen kapocs van, ami által az az ajtó még mindig ott van, és a tünetek nem mennek el, amikor elparancsoltam őket?

A gyülekezet vénei, azok nem az ősz szakállas öregek, hanem azok, akik a hatalomban úgy állnak, hogy elöl mennek, és mennek azokért imádkozni, akik elöl vannak. Azok a gyülekezet vénei, akik *hatalomban állnak*. Vagyis menni kell a másikhoz és imádkozni, megkenvén olajjal az Úrnak nevében.

JAKAB 5,14–15.

15. És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik neki.

Azzal az imádsággal, hogy odamentél az ágyához, hogy gyógyuljon meg, megbocsátottak neki a bűnei. Látod ezt az *isteni kegyelmet*, hogy az a bűn, amin keresztül rá tudott csatlakozni, hogy ott fekszik az ágyban és beteg. Meggyógyult és a bűnei eltöröltettek. Megbocsáttatott neki. Megbocsáttatott neki, feloldoztad őt. Egy ilyen hatalmat kaptunk. *Feloldoztatott* az illető a bűnei alól, mert te imádkoztál érte.

Kegyelmet kérni a kegyelem királyi trónja előtt. Ugye, hogy mondja: járuljunk oda bátorsággal, bizalommal, *emeljük fel* oda a másikat, mert ott kegyelmet, irgalmat, segítséget kapunk! Ott áll az igaz Bíró, Ő a mindenek bírása.

Van egy Főpapunk, a Jézus Krisztus, aki a mi szószólónk, aki az ügyünket képviseli, aki folytonosan és szüntelen könyörög érettünk. És vagyunk mi, itt lent a földön, és ezen a mennyei bíróságon két vagy három tanú vallomásaival erősítetik meg minden szó.

A vádoló, a sátán szüntelen vádol minket. Vádat akkor tud emelni ellenünk, ha valakinek a szájából még ki tudja szedni azt a szót, ami vele egyezik, vagy a te szádból, vagy valaki szájából, aki elkezd csácsogni, hogy képzeld, mit tett, hogy csinált. Vádat emel.

A kérdés, hogy *kinek a pártjára* akarsz állni? A vádoló pártján akarsz ott állni a mennyei bíróságon, vagy a drága Úr Jézus Krisztus pártján akarsz állni, aki a kegyelmet szólja? Kegyelem neki, feloldoztatott, megbocsáttatott, szabaddá tétetett, és a szent vér, ami megszólal, mint tanúbizonyságtévő.

Hivatkozatsz arra a *szent vérre*, amikor mérsz imádkozni valakiért. A trón elé járulsz: Uram, hiszem, hogy ez a szent vér érte is kifolyt. Ez a szent vér megtisztította őt. Ez a szent vér eltörölte a bűneit. Ezért én most *feloldozom* őt, mintha ő imádkozna itt. *Szabaddá* teszem a bűnei alól. És akkor mondhatod, hogy vedd a nyoszolyádat és kelj fel, mert nincsen fogság, az ellenségnek nincs fogása. Minden bűnétől eloldoztatott.

Megbocsátotta minden bűnödöt, meggyógyította minden betegségedet. Tudod, mikor van az, hogy minden betegségedből meggyógyultál? Hogyha minden bűnödéből *feloldoztatott*. Nem véletlenül van az a 103-as zsoltárban, már akkor megénekelte Dávid. Egy ilyen irgalmas Istenünk van, aki minden bűnünket *megbocsátotta*, és minden betegségeinket *meggyógyította*. Ezek karöltve járnak, a Jézus Krisztus szent nevében.

Jóbnak a példája. Jób nagy bajba kerül, anyagi csapások, család, vagyona, mindene odaveszett. Hogy van a kimenekedése? Jönnek a barátai és próbálják magyarázni, hogy ezért történt veled, azért, ezt tetted, azt úgy nem tetted. Mindenfélét mondanak neki a barátai, bölcselkednek. Bajok idején nagyon könnyű bölcselkedni, ezért történt, meg azért történt.

Mit mond Isten erre? Egyszerűen azt mondja a barátainak, hogy most már jobb lesz, ha hallgattok, és Jóbot felszólítja, hogy kezdjél el *imádkozni a barátaidért*, ne kerüljenek bajba! Amikor Jób elmondja az imáját értük, *feloldozza* őket, akkor Jób is meggyógyul. Nagyon-nagyon jó példa. A 42. fejezetből két verset olvasok fel nektek.

JÓB 42,7. 10.

7. Miután pedig e szavakat mondotta vala az Úr Jóbnak, szóla a Témánból való Elifáznak: Haragom felgerjedt ellened és két barátod ellen, mert nem szóltatok felőlem igazán, mint az én szolgám, Jób.

Összevissza beszéltek, nem úgy szóltatok, nem úgy jelenítettetek meg engem, ahogy én vagyok, ahogy én szeretném. S ez a szó ellenetek van, és most egy dolog ment meg benneteket, ha Jób imádkozik értetek. A 10. vers így mondja:

10. Azután megszabadította az Úr Jóbot fogságából, miután imádkozott vala az ő barátaíért, és kétszeresen visszaadá az Úr Jóbnak mindazt, amije volt.

Jób volt olyan alázatban, amikor őt ki akarták oktatni, meg okoskodtak, meg ők voltak a bölcselkedők, Jób fogta magát és elmondta értük az imát. Uram, bocsáss meg nekik! Uram, ne számíttassék ez be nekik!

Amikor imádkozott az ő barátaíért, *kétszeresen visszaadta* az Úr Jóbnak mindazt, amije volt. Látod az alapelvet: *feloldozni a másikat a kötelékekből*, amiben a saját ostobasága vagy bármi más miatt odakerült? Az Úrnak *öröme* van benne. Az Ésaíasban meghív minket erre a perlekedésre a trón előtt, hogy szóljuk a másiknak az igazát.

ÉSAIÁS 1,18.

18. No, jertek, szálljunk vitába, azt mondja az Úr! Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek; és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.

Gyertek, pereljünk együtt, mondja az Úr. Gyertek a trónom elé, hozzátok fel ide hozzám, hogy van ez igazán. *Pereljünk együtt*, azt mondja az Úr. Ha bűneitek skarlátpirosak is, hófehérek lesznek. Van-e valaki most az életedben, akinek sorolhatnád, hogy miket tett meg, hogy tette és nem kellett volna, hogy úgy legyen és bajba keverte magát?

Egyik rossz döntést hozta a másik után és egyre lejjebb került az élete. Bajban van az illető. Nem arra van szükség, hogy még jobban ledorongoljuk a sárga földig, meg okoskodjunk felette, bölcselkedéseket szóljunk felette, nem így kellett volna, úgy kellett volna, jobban tudhatta volna!

Ezeket is mondhatjuk. Gyertek, pereljünk együtt, hozzátok föl őt a trón elé, pereljünk együtt! Hozd elő az én igazságomat ott, és ha a bűnei olyanok, mint a skarlát, skarlátpirosak, hófehérek lesznek akkor, ha feloldozod őt. Ha felmutatod a szent vért, hogy az kifolyt érte. Ha bűneitek skarlátpirosak, akkor hófehérek lesznek. Ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.

Az Úrnak szüksége van ránk abban, hogy a másikat abban a kegyelemben tudja járatni, ahol szeretné. Ha te odajárulsz az Úr elé és *perlekedsz érte* az ő javára. Közbenjárás ez az imádság, feloldozás, az oldás-kötés hatalmában. Úgy emelheted fel a trón elé ezek után, hogy nem kell, hogy a cselekedeteinek a fogságában éljen. Szabad lehet, szabad lehet tőle. Ez Isten kegyelme.

Mindaddig, amíg egy napon meg nem tér a szívében és azt mondja, jaj, ezt nem így kellett volna. Már *nem tudja* az a felhő – a cselekedeteinek a következménye – a *hatalmába keríteni* a te imáid miatt. Egy napon ráébred, meghallja az Úr szavát, addig a kegyelem hordozza őt.

Egy napon *igaz megtérés* lesz a szívében, és azt fogja mondani, hogy ezt nem így kellett volna, Uram, bocsáss meg nekem! Egy napon neki is mondania kell, de addig a te imáid hordozzák. *Feloldozod* őt, ne számíttassék be neki, legyen ő szabad ezektől, amiket tett.

Tudod, hogy ebben gyönyörködik az Úr, ebben a kegyelemben? Főleg a gyermekeink életében, mint szülőknek, kell, hogy meglássuk. Nem szidni kell őket, meg nem odamondani nekik, hogy ez is rossz volt meg az is, amit tettél, nem így kellett volna. Ha állandóan kárhoztatjuk őket, nem lesz jobb a helyzet.

Szeretni kell őket, *oltalom alá* kell helyezni őket, a vádakat levenni, a *kötélékeket levágni*. Szabaddá tenni őket, hadd menjenek, és egy napon meghallják. Így *esélyt adsz* nekik. A sátán vádolja a szenteket éjjel és nappal. Mi nem szabad, hogy olyanok legyünk, mint maga a sátán. Vádaskodunk, bűnbakot keresünk. Soroljuk, hogy mi az, ami nem úgy kellett volna, hogy legyen. Nem megyünk vele előre.

Oldozzátok őt el és hagyjátok őt menni! Ez a mai üzenet. Jézus Krisztusnak a szíve. *Oldozd el* az illetőt a cselekedeteitől, ne terhelje, legyen szabad! Ne tulajdoníttassék neki, ne számíttassék be neki, és kiárasztod felette Isten kegyelmét.

Mert igen irgalmas és könyörületes az Úr, azt írja a Jakab. Nem csak irgalmas, igen irgalmas. Neked megbocsáttatott? Azért, mert te odajárultál, mert te megláttad, hogy ezt nem úgy kellett volna. *A bölcs azonnal kiigazítja* magát.

Aki nem látja meg, hanem benne él ebben a kötelékben, viszi, hordozza magával azt a gúzszt, amibe került, azt te ki tudod *oldozni*, fel tudod szabadítani, le tudod vágni róla ezeket a kötelékeket. Ezt akartam, hogy ma meglásd és elimádkozd, akivel kapcsolatban úgy látod, hogy szükség van rá.

Hogy te is följebb kerülj a kegyelemben, és a másikat is följebb tudd vinni a kegyelemben, Isten kegyelmében. Akkor lesz nagyobb örömed, elhiszed? Akkor tud felgerjedni ez az *öröm* belül, mert ez bennünk van. Miért nem éljük meg ezt az örömet jobban? Mert kötelékben élünk.

Úgyhogy most *megkötözzük* a bűn hatalmát! Mindannyian felállunk és elimádkozzuk ezt. Valaki biztosan van az életedben, akit az Úr az emlékezetedbe hozott, miközben prédikáltam. Valakit el fogsz oldozni, akivel kapcsolatban tudod, hogy ezt meg kell tenned, és könnyebb leszel. Megkötözzük felette a bűn hatalmát! Megtehetjük ezt? Igen, meg.

Megkötözzük a bűn hatalmát, hogy a bűn ne tudjon zsoldot szedni az életében! Érvényesíted felette a bűneinek eltörlését. Meg tudod tenni ezt? Igen, tedd meg ezt! Megkötöződ felette a betegség szellemét, ha beteg.

Meg tudod tenni? Igen. Megkötözzük felette a betegség szellemét, kihajítjuk a testből a tüneteket. Meg tudjuk tenni, ha parancsolunk, engedelmeskednie kell! *Kihajítjuk* ezeket a testből a Jézus nevében.

De mielőtt kihajítod, először *jól kötd meg*, hogy ne tudjon más helyütt kárt csinálni, mert ezek valóban kimennek a testekből, de ha nem kötöződ meg, akkor ki tudja, hol kötnek ki. Megkötözzük és a pokol kapujáig hajítjuk, a Jézus Nevében! Így van megírva.

Megoldjuk felette a menny erejét. Meg tudjuk tenni? Meg, az oldás és a kötés hatalmával. Úgyhogy megoldhatod felette a *menny erejét*. A menny ereje lépjen működésbe az életében! Megoldhatod felette a bölcsesség szellemét, a bölcsességet. Megoldhatod felette a kijelentés szellemét, kapjon kijelentést az Úrtól. Egy *szellemi közegbe* helyezed bele, ahol nagyobb az esélye, hogy hallani fog, mint eddig. Látod, hogy az imád milyen irányba halad, látod?

Megoldozod felette ezt a gyönyörű bölcsesség szellemét, a kijelentés szellemében, hogy hallani fog az Úrtól. Hallani fog az Úrtól a Jézus nevében. Megköthetted ezt? Meg. Megoldhatod felette a bölcsesség szellemét? Meg. *Köteles részünk* ezt elvégezni? Igen, ha akarjuk látni a másiknak az előrehaladását.

Az ellenséget a pokol kapujáig űzheted az életében. Megtehetted? Igen, megtehetted. Felhatalmazást kaptál rá. Kijelenthetted, hogy minden *szeg kiesik* az életében. Kijelenthetted, hogy minden *iga összetört* az életében. Az oldás-kötés hatalma ez. Minden teher levágattatott az életében. Kijelenthetted? Igen, megtehetted. Megsemmisülnek ezek az igák a Jézus nevében.

Kijelentheted, hogy a pokol kapui nem vesznek diadalmat az élete felett. Szabaddá tetted őt minden kárhoztatástól, minden ítélettől, minden ítélkezéstől. Szabaddá tetted őt és azt fogod észrevenni, hogy az illető *fellélegzik*, mert az már nem nyomja, ami eddig ott volt az életén. Felszabadul, felszabadult lesz.

Oldozzátok el őt és hagyjátok menni! Innentől kezdve szabad akarata van, azt tesz, amit akar. Senki számára nem tette Isten kötelezővé az üdvösséget. Mindenki mehet saját szabad akaratából a pokol mélyére, ha visszautasítja a megváltását.

De te el tudod végezni ezeket az imádságokat, hogy egy olyan *szellemi közegbe* helyezd őt, ahol kilátása van, ahol egyszerűen meglátja, ahol meghallja, ahol *meg tudja ragadni* azt, ami neki el van készítve.

Áldott legyen az Úr neve, hogy ezeket ma megértettük, hogy szabadon élhetünk a kötelékektől, a magunk számára is és a másik számára elvégezhetjük ezt a Jézus nevében. Világosságunk jobb lesz, nagyobb lesz, mint eddig. A teljes délig jön a világosságunk.

Senkit, senkit nem kárhoztatok ezentúl. Mondd ki, légy szíves! Senkit, sem magamat, sem a másikat, hanem elkezdek imádkozni, feloldozom őt, elengedem őt, hogy szabadon mehessen Jézus nevében. Ámen. Ez az ima nagyon hathatós és tetszetős Istennél.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követi.